

Dieſes Blatt übergeben man dem Censur

A
NAGYSÁG' ÉS SZÉPSÉG'
DIADALMA.

31.
Kösch.

~~VIII.
P. O. hung.
28.~~

27

Karixery Ferencz:

et nagyság' és szépség' diadalma.
Napoléonnak és Luitzának menyegzőjéről.
Sárospatakon 1810. in fol. (Museum)

Felvenni izz!:

2 pld. 1 ddb. ban, et egy
litogr.!

(R
2)

altit Antiqua Majuskeln, nicht curiv.

Zeile 1. auf dem Pflanzl wie Zeile 4

Zeile 2. groß, in die 3 wörter stellen die Bank des Colonne

Zeile 3. größer wie Zeile 1.

Zeile 5 in 7. kleiner als 4.

Zeile 6 in 8. auf kleiner

Zeile 9. auf große klein

Dieſes Blatt ſtehet unter dem Namen des Censur

A
NAGYSÁG' ÉS SZÉPSÉG'
DIADALMA.

NAPOLÉONNAK ÉS LUIZÁNAK
MENNYEGZŐJÖKNÉL.

ÍRTA
KAZINCZY FERENCZ.

SÁRS-PATAKON,
MARTYUSDAN, C1810CCXX

altes Antiqua Majuskeln, nicht curiv.

Zeile 1. auf dem Papiert wie Zeile 4

Zeile 2. groß, 2. die 3 Wörter stellen die Domb der Colonne

Zeile 3. größer wie Zeile 1.

Zeile 5 u. 7. kleiner als 4

Zeile 6 u. 8. auf kleiner

Zeile 9. auf große klein

Imprimatur.
Anno Berlini d. 10. April
1810

Andreas Altkirch
König. u. Kaiserl. Biblioth. Regier.

---

az az: Andreas Tulsiczky, Vice Archidiaconus,
Parochus Rom. Cathol. Sáros-Patakien.
et Revisor Libror. Regius. Anno 1810.

92

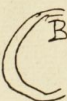
M 127446/1

BR
2

Elfogya kétezzer év, és még több; s végre megúrta
A nagy Mennydörgő⁴ hitvese régi dihet.
Homloka²-szültje nem így. Fáj még hogy az Ídai bíró
Cypris elöl őtet megfutamodni hagyá.
Páris bántott-meg, Páris bosszúlja-meg eszem!
Így szól, és harcra hívja-ki Nápoleont.
Jó ez, s mint mikoron Mária lép szekerébe, s hatalmas
Karral az ellenség⁹ nyílt seregére rohan:
Dönt, tapos, öl, pusztít, valamerre ragadja negéde;
S láng, füst, jaj s riadás töltik-el a nagy eget.
Cypris megrémül. „Nem hiszde így a nagy Achilles,
Nem Dioméd! ugymond; így nem az álnok Ulyssz!
Több ez mint Sándor s Caesar s a Károlyok, és Az,
Kit nekem hűvemmé tett vala Gabrielám!
Új fortélyt kíván az idő: rettegje Minerva
S a délrege Hős a Spréai szép Amazont!”
S im a Spréai szép Amazon már kezdi csatáját;
Im szalad a remegő Spréai szép Amazon!

'S a Diadalmas előtt Berlínnek tornyai rengnek,
 Mint a vén Gotthárd reng vala lábai alatt.
 „Paeon! Io Paeon, nagy Férjfi! kiálta Cythére;
 Jer, 's légy már ezután kedvesem énnékem is!
 Pallasz néked erőt és bölcsességet adott: Én
 Peldátlan fényed' drága jutalmát adom.
 Íme, Thérézámnak szép sarjadzása, Luíze,
 Páphószrom' legfőbb díszé, keblebe repül.
 Én nevelém Ötet, 's tavaszomnak mennyei díszéit
 E' kecses orcákra 's édes ajakra rakám.
 Ujjaim illették szeméit, 's bájolva lövellnek;
 Önt ékes mellye Hyblai szaglatokat.
 Nincs seregemben dísz, mellyet nem bírna Luíza:
 Nincs dísz, mellyet nem bírna Luíza velem.
 Fogd Öt; vége az örök harcoknak. Tritónia győzött
 Általatok: győzött Cypris is általatok.” —
 Bal tüzeket lobbant a nagy Zeüsz; tapsol az ég
 's föld:
 De Angyala' távoztán Ausetria bűnnek ered.

körül in mind
 körül.

tapsol

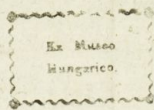
Budapest. 1930 máj 7. —
 Réca-Fegyő

A'
NAGYSÁG' ES SZÉPSÉG'
DIADALMA.

NAPOLÉONNAK ES LUÍZÁNAK
MENYEGZŐJOKNÉL.

IRTA
KAZINCZY FERENCZ.

SAROSPATAKON,
Cs. K. Obristlieutenant Szentes József' privil. Kir. Könyvnyomató' Műhelyében,
Martziásban, MDCCCX.

Elfolya kétezer év, és még több; 's végre megúnta
A' nagy Meennykövező' hitvese 's húga dühét.
Homloka'-szültje nem így. Fájt még, hogy az Ídai bíró
Cyprisz elől ötöt megfutamodni hagyá.
Párizs bántott-meg, Párizs bosszúlja-meg estem'!
Így szól, és harcra hívja-ki Nápoleont.
Jő ez; 's mint mikoron Márs lép szekérébe, 's hatalmas
Karral az ellenség' nyúlt seregére rohan:
Dönt, tapos, öl, pusztít, valamerre ragadja negéde,
'S láng, füst, jaj 's riadás töltik-el a' nagy eget,
Cypria megdöbben. „Nem küszde így a' nagy Achillesz,
Nem Dioméd, ugymond; így nem az álnok Ulyssz.
Több ez mint Sándor 's Caesár 's a' Károlyok, és Az,
Kit nekem hívemmé tett vala Gábrielám.
Új fortélyt kíván az idő: Rettegje Minerva
'S e' délczeg Hős a' Spréai szép Amazont!”
'S ah, a' Spréai szép Amazon már kezdi csatáját!
'S ah, szalad a' remegő Spréai szép Amazon!

'S a' Diadalmas előtt Berlínnek tornyai rengnek,
Mint a' vén Gotthárd reng vala lábai alatt.
„Paean! ió Paean, nagy Férjfi! kiálta Cythére;
Jer, 's légy már ezután Kedvesem énnekem is!
Pallasz néked erőt és bölcsességet adott: én
Példátlan fényed' drága jutalmát adom.
Íme, Therézámnak szép sarjadzatja, Luíze,
Páphószom' legfőbb dísz, kebledbe repül.
Én nevelém ötet, 's tavaszomnak mennyei díszét
E' gyönyörű orczákra 's e' kecses ajkra rakám.
Ujjaim illették szemeit, 's bájolva lövellnek;
Önt ékes mellye Hyblai szaglatokat.
Nincs seregemben dísz, mellyet nem bírna Luíza:
Nincs dísz, mellyet nem bírna Luíza velem.
Vedd őt, 's vége az örök harcznak! Tritónia győzött
Általatok: győzött Cypris is általatok!,—
Bal tüzeket lobbant a' nagy Zeusz; tapsol az ég's föld:
De' Angyala' távoztán Ausztria búnak ered!